

Београд
23. јул 2025. године

УВОД

Антагонизми различитих друштвених актера, атмосфера у којој професионалност није на цени а уздржаност се не „допушта“ чак ни судијама, по Уставу дужним да буду непристрасне, чему се Друштво судија Србије истрајно и принципијелно [одупире](#), легитимна заинтересованост за правилно функционисање правосуђа, сазрела свест политичара о важности предстојећих избора за Високи савет судства и Високи савет тужилаштва, али и намера да се правосуђе задржи у сфери политичког утицаја, оквир су тренутне сложене друштвене ситуације у Србији која утиче на правосуђе.

Већ више месеци присутно је, и све је чешће, указивање у јавности и медијима на „погрешност“ уставних решења којима је ојачана независност судства и самосталност тужилаштва, а која се примењују тек нешто више од две године (од почетка примене нових судских закона 10. маја 2023. године) и на „отето правосуђе“. Судије и Високи савет судства се јавно окривљују за друштвене проблеме који далеко превазилазе конкретне судске предмете, а политичари, с једне стране и демонстранти, с друге стране, чак и поједини јавни тужиоци, иако су само једна од страна у кривичном поступку пред судом, изражавају незадовољство практично сваком судском одлуком. Све се чешће најављују измене правног оквира за судство и јавно тужилаштво, о чему се Друштво судије Србије више пута [оглашавало](#).

Новина последњих дана су све учесталији иступи политичара, а нажалост и судија и јавних тужилаца окупљених 2018. године у Удружење судија и тужилаца Србије - [УСТ](#) чији је председник Ненад Стефановић, Виши јавни тужилац у Београду, којима се Друштво судија Србије и судије – чланови Друштва судија Србије омаловажавају, вређају, клевећу и на сваки начин приказују у негативном контексту – и као људи и као професионалци.

ЗАПЛЕТ

На интернет страници дневног листа Ало! од 22. јула 2025. године, у чланку: [„Када Врховни суд постане поштанско сандуче НВО“](#) наведено је, између осталог: „Иако Друштво судија себе назива струковно удружење, они су школски пример деловања цивилног сектора западних служби у Србији, НВО која годинама живи на донацијама страних амбасада и других западних спонзора, у пракси се бави свиме осим заштитом правосуђа и независности судства“.

У [чланку](#): „Ко Вучићу соли намет?! Шок откриће о судији Вишег суда: Брат и зет јој дебело заглибили у криминалу!“ објављеном 19.07.2025. године на интернет страници Независних дневних новина „Информер“ противправно су изнети подаци из породичног живота Марине Барбир, члана Управног одбора Друштва судија Србије, судије Вишег суда у Београду о члановима и бившим члановима њене породице.

Поводом [одлуке Високог савета судства од 11.07.2025.](#) године о именовању вршиоца функције председника Основног суда у Ивањици, дугогодишњег судије Петра Бјелогрића, супруга Снежане Бјелогрић, председнице Друштва судија Србије и члана Високог савета судства, председник Републике Александар Вучић, у емисији [ХитТвит 20.07.2025.](#) године изјавио је и: „И знате колико ме интересује шта ће да ми каже судија, председник не знам ког удружења судија, која је свог мужа постављала у договору са Врховним саветом судства у Ивањицу, да води суд у Ивањици. А да ни по чему није заслужио. Ма ја вам то говорим само какви су то људи бре, само лично, само њихов доњи део леђа да буде у реду и ништа друго. Ви мислите да они имају неку идеологију па сад они верују у то – блокадери или не знам шта још. Ма јок, него им се учинило да је дошло то време, па ето нам прилике. Па знају да имају већину у Високом савету судства, а неће до века то да траје, а мисле да могу да малтретирају целу Србију и да неправду проводе. Нису сви такви. Највећи део наших судија су часни и поштени људи. И одговорни људи. А да ли их има оваквих? Па наравно да их има.“

Због поменуте одлуке Високог савета судства је УСТ у [саопштењу](#) од 21.07.2025. године објављеном на више интернет страница (Новости, Куир, Б92, Данас, Инсајдер ТВ) изразило да је „запрепашћено“ и упозорило председницу Друштва судија Србије да је „дужна да поштује Етички кодекс, а не да тргује утицајем и користи функцију за остваривање личних интереса и претварање Основног суда у Ивањици у свој породични суд“, у чланцима објављеним на интернет страници дневног листа „Ало!“ од 22.07.2025. године народни

посланик и бивши члан Високог савета судства Владимир Ђукановић у тексту „[Ко одлучује у српском правосудју](#)“, између осталог изнео је тезе о „непотизму“ због кога ће „ивањички суд постати феудално добро породице Бјелогрић“ и о одсуству интегритета судија – чланова Високог савета судства јер: „већина осталих судија у Високом савету судства или слепо слуша или је принуђено да слуша“ „тријумвират Бјелогрић-Кужић-Васовић“, а народни посланик и председник Одбора за правосудје, државну управу и локалну самоуправу Угљеша Мрдић [оптужио је Високи савет судства](#) за злоупотребу положаја и позвао на хитне оставке чланова због постављања супруга Снежане Бјелогрић на функцију председника суда без расправе и нападе на Друштво судија и његову председницу поновио и сутрадан ујутро на ТВ Информер.

Имајући у виду напред изнето, Друштво судија Србије:

ПОДСЕЋА ЈАВНОСТ

1. [Друштво судија Србије](#) је најстарије (од 1997), најбројније (око 1.100 чланова-судија од укупног броја од око 2.600 судија који тренутно раде у Србији) и најеминентније удружење судија у Србији, које је једино из Србије члан Међународног и Европског удружења судија и Европског удружења судија и тужилаца за демократију и слободе - МЕДЕЛ. Током целог свог постојања, и данас, Друштво судија се залаже за јачање принципа правне државе, владавине права и независности судства, које нема без стручних и одговорних судија од интегритета. Због тога је, већ приликом оснивања, усвојило Етички кодекс (чије је принципе 2010 Високи савет судства инкорпорирао у Етички кодекс судија), основало Правосудни центар (претечу Правосудне академије) 2001 заједно са Владом Србије, заговарало системе вредновања рада судија и дисциплинске одговорности судија, који су унети у законе од 2008, између осталог. Друштво судија је, после вишегодишњих сложених борби, извојевало и две значајне победе – једну, којом су поништени резултати противправног реизбора и његове ревизије (2009/2012) и другу, којом је одбијен покушај да се погорша уставни положај судства (2017/2018). Обе победе постигнуте су захваљујући способности Друштва судија, упркос „зеленом светлу“ Европске уније и Венецијанске комисије, да докаже да правосудје Србије заслужује исте стандарде који важе и у правосудјима Западне Европе.

2. Устав Републике Србије промењен је у делу који се односи на правосуђе по најзахтевнијој уставној процедури, тако што је најпре 30. новембра 2021. године више од две трећине народних посланика у Народној скупштини донело Акт о промени Устава („Службени гласник РС“, број 115/2021), а потом су га грађани потврдили на референдуму 16.1.2022. године. Основни разлог за промену Устава (детаљно образложење објављено је уз Акт о промени Устава) био је јачање владавине права, што између осталог претпоставља доследно уређену и спроведену поделу власти, независност судства и судску заштиту Уставом зајемчених људских права, снажење домаћег правосуђа отклањањем политичког утицаја на њега и испуњавање обавеза преузетих у процесу евроинтеграција (који представља званичну дугогодишњу државну политику) усаглашавањем са европским правним тековинама и европским стандардима. Приликом спровођења Устава и доношења правосудних закона, законодавац је имао у виду разлоге због којих је Устав промењен и њима се доследно руководио као смерницама, што потврђују и позитивна [мишљења](#) Венецијанске комисије од 24.10.2022. и 16-17. децембра 2022. године, прихваћена и од Европске комисије, која је затим отворила кластере I и IV (једина два досад, од укупно четири) у процесу европских интеграција.
3. И судијама, јер су и они грађани, јемчи се право на људско достојанство, које је неприкосновено и дужност свих да га поштују и штите (члан 18. Устава), као и право на поштовање приватног и породичног живота (члан 8. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, која је саставни део Устава) и на заштиту података о личности, чија је употреба забрањена и кажњива изван сврхе за коју су прикупљени, у складу са законом (члан 42. Устава). Забрањен је сваки непримерен утицај на суд (члан 8. Закона о уређењу судова), при чему су сви органи јавне власти и јавни функционери дужни да својим поступањем и понашањем одржавају поверење у независност и непристрасност судија и судова (члан 4. Закона о судијама). Уставом је прописана, а законима детаљно разрађена и претпоставка невиности, која значи да се свако сматра невиним за кривично дело док се његова кривица не утврди правноснажном одлуком суда (члан 34. Устава, члан 3. Законика о кривичном поступку, члан 84. Закона о јавном информисању и медијима). Подаци из казнене евиденције могу се дати само суду, јавном тужиоцу и полицији у вези са кривичним поступком који се води против лица које је раније било осуђено, органу за извршење кривичних санкција и органу који учествује у поступку давања амнестије, помиловања, рехабилитације или одлучивања о престанку правних последица осуде, као и органима старатељства, кад је то потребно за вршење послова из њихове надлежности, при чему се подаци о брисаној осуди не могу ником дати (члан 102. ст. 2. и 6. Кривичног законика). Обрада, начела и проток података

о личности, између осталог, уређени су и Законом о заштити података о личности (нарочито чл. 5 до 20). Кривични законик прописује да кривично дело представља не само изношење личних и породичних прилика (члан 172), већ и понашање службеног лица које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог (члан 359).

4. И за судије, као и за остале државне функционере, важи забрана сукоба интереса, према којој они не могу вршити државну функцију која је у сукобу са њиховим другим функцијама, пословима или приватним интересима, при чему се [постојање сукоба интереса](#) и одговорност при његовом решавању одређују Уставом и законом (члан 6. Устава). С тим у вези, процесним законом је уређена и (увек и свугде могућа) ситуација да постоје разлози који доводе у сумњу непристрасност судије, међу којима је и сродство са учесником у поступку. У таквој ситуацији судија бива искључен или изузет (јер је дужан да се уздржи) од одлучивања.

ОБАВЕШТАВА ЈАВНОСТ

1. Подаци из приватног или породичног живота судије морају бити тачни и обрађивати се законито, поштено и транспарентно, у сврхе које су конкретно одређене, изричите, оправдане и законите, тако да они могу да буду доступни јавности само онда када постоји оправдани интерес јавности да то зна. Судија од интегритета и угледа Марина Барбир ради у судству 20 година, од којих је скоро половину радила у Посебном одељењу за организовани криминал Апелационог суда у Београду, те је јасно да је успешно прошла све безбедносне провере. Због тога се противправно прибављање и изношење података из живота чланова њене породице (па и бившег зета) и кршење претпоставке невиности у погледу давно иницираних а неокончаних поступака, као вид напада на судију Марину Барбир не може никако оправдати.
2. Од 11 судија, колико их је по систематизацији у Основном суду у Ивањици, од августа месеца радиће их свега пет (због одласка председника суда у пензију, напредовања једног судије и одсуства четири судије - три због трудничког и породичног одсуства и једне због чланства у ВСС). У суду остају једна судија са једном годином судијског стажа, двоје са по четири године судијског стажа и једна са шест година судијског стажа.

Судија Петар Бјелогрић ради у том суду већ 30 година, од којих 27 као судија. То значи да је његов судијски стаж већи од збира судијског стажа свих судија тог суда, укључујући и три судије које су на боловању, са изузетком судије Снежане Бјелогрић, што говори о његовом несумњивом искуству. Такво искуство, уз изразиту толеранцију, пристojност и ауторитет који га красе, несумњиво говори о његовој способности да руководи судом и правилности одлуке о његовом постављењу за вршиоца функције Основног суда у Ивањици.

Распад бивше савезне државе и стицај животних околности утицао је да се у истом суду запосли и његова садашња супруга Снежана Бјелогрић и да и она те 1998. године буде изабрана за судију. Била је председник тог суда од 2014. до 2019. године, а функцију председника суда вршила је од 2019. до 2021. године. На почетку њеног председничког мандата цео суд је имао 11.200 предмета, од којих старих 6.500, а на крају 3.500 предмета укупно, од којих свега 290 старих, што значи да је број предмета смањен укупно за 69%, од чега старих за 96%. Због таквих изванредних резултата Врховни суд је наградио Основни суд у Ивањици два пута: 2016 - за допринос ефикасности и квалитету судског система у Републици Србији и 2017 - за најбоље остварене резултате рада у тој години.

О несумњивом и великом угледу који Снежана Бјелогрић, због свог поштења, принципијелности и храбрости, ужива међу колегама судијама широм Србије сведочи и њена безрезервна укљученост у све активности Друштва судија од оснивања, а нарочито у периоду реизбора и борбе за поништавање његових резултата, иако је била реизабрани судија, због чега је она као таква била препозната и у Друштву судија у коме је била бирана за заменика председника и председника Управног одбора (2012-2019), а затим и за председника Друштва судија у два мандата (од 2019 и сада), као и околност да су јој судије из њене тадашње изборне базе (из 66 основних и 44 прекршајна суда), међу 15 кандидата, повериле далеко највећи број гласова икад.

3. Судијама – изборним члановима Високог савета судства (њих пет), осим судији-члану изабраном од стране судија апелационих судија (као и јавним тужиоцима-изборним члановима Високог савета тужилаштва), мандат престаје 6. априла 2026. године. Избори за нове чланове, по закону, морају бити расписани најкасније шест месеци пре истека мандата садашњим члановима, дакле до 6. октобра 2025. године. Два савета (за судство и тужилаштво) су тела од изузетног значаја за независно функционисање судства и самосталност јавнотужилачке организације (она између осталог, одлучују о томе ко ће бити судија и јавни тужилац, а ко не), због чега и имају место у Уставу. Од правилног

функционисања ових тела зависи, у крајњој линији и да ли ће грађани моћи да остваре право на правично суђење, а држава да поспешу борбу са криминалом и корупцијом.

4. Оркестриране нападе на себе и своје чланове – судије, међу којима и безразложну и досад незапамћену кампању омаловажавања једног судије – судије Снежане Бјелогрић, председника Друштва судија и изборног члана Високог савета судства, у сваком погледу узорног човека и судије, ово струковно удружење не може да разуме другачије, него као напад на само Друштво судија Србије и слободу удруживања и као покушај застрашивања и елиминације из сваке активности везане за судске изборе најбољих судија. Онаквих какви би, да буду изабрани за чланове Високог савета судства, као и Снежана Бјелогрић сачували свој интегритет и тако представљали препреку за сваку врсту непримерених утицаја на правилно функционисање Високог савета судства.

Због свега изнетог, Друштво судија Србије

ЗАХТЕВА

Савесно и одговорно понашање и одговарајућу реакцију Високог савета судства, подсећајући да су изборни чланови, без обзира да ли су судије или истакнути правници, чланови тог важног тела, чија је уставна дужност да јемчи и гарантује независност судија и судова, па и својих чланова.

Коректан однос према судијама и аргументовану расправу о свим запажањима о судству и правосуђу од стране свих политичара, носилаца државних и јавних функција и, уопште, од стране свих који учествују у јавном животу.